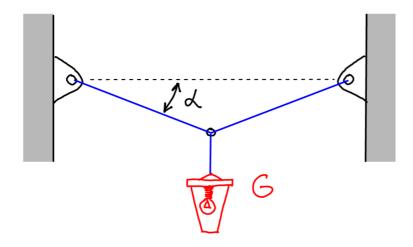
1 Példa 1.1

Egy $G=700\,\mathrm{N}$ súlyú lámpatestet szeretnénk felfüggeszteni a merevnek tekintett falak közé egy $\emptyset d=3\,\mathrm{mm}$ átmérőjű acélhuzallal, melyre húzás esetén a megengedett feszültség $\sigma_{\mathrm{meg}}=285\,\mathrm{MPa}$. Határozzuk meg, hogy mekkora lehet minimálisan a huzal vízszintessel bezárt szöge annak érdekében, hogy a huzalban ébredő normálfeszültség a megengedett érték alatt maradjon.

2 Megoldás

A megoldás során szimbolikus számításokat fogunk végezni (azaz a konkrét értékeket csak a végén helyettesítjük be, előtte a képleteket írjuk fel és rendezzük át). Ehhez szükségünk van a sympy modulra.

In [1]:

```
1 import sympy as sp #betöltjük a sympy modul összes függvényét, és sp-ként hivat
2 # ami függvényt a sympyból használunk azt sp.függvény formában hívjuk meg
executed in 548ms, finished 09:30:08 2020-02-18
```

Definiálnunk kell a később haszált szimbólumokat. Az átláthatóság kedvéért mi most a kód legelején definiáljuk őket.

A szintaktika: valtozonev = sp.symbols("kiirt_nev"). A programkódban a szimbólumra a valtozonev -vel hivatkozunk. A "kiirt_nev" (a "kell az elejére és végére) az a karaktersor, amit kiír a program, mint a szimbólum neve, amikor ki akarunk íratni egy végeredményt. A valtozonev és "kiirt_nev" bármi lehet, de célszerű, hogy megegyezzenek.

In [2]:

```
1  G = sp.symbols("G")
2  d = sp.symbols("d")
3  σ_meg = sp.symbols("σ_meg") # sigma: \sigma + TAB
4  α = sp.symbols("α") # alpha: \alpha + TAB
5  # a görög szimbólumok a "LaTeX jelölésük" + TAB segítségével hívhatók meg
executed in 5ms, finished 09:30:08 2020-02-18
```

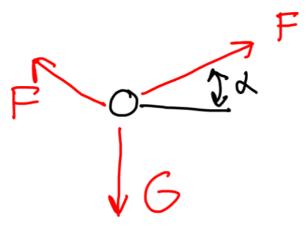
A feladat megad néhány konkrét értéket, amit később behelyettesíthetünk. Ezeket az átláthatóság kedvéért itt, a feladat elején definiáljuk.

In [3]:

```
1 G_adat = 700 #N
2 d_adat = 3 #mm
3 \(\sigma_meg_adat = 285 \) #MPa

executed in 18ms, finished 09:30:08 2020-02-18
```

Írjuk fel a szükséges összefüggéseket a szabadtest ábra alapján.

 $2F\sin\alpha = G$.

A fenti egyenletből kell kifejeznünk F-et. Ekkor az alábbi összefüggést kapjuk:

$$F = \frac{G}{2\sin\alpha}.$$

(Természetesen az átrendezést megcsinálhatnánk a sympy segítségével - akár sokkal bonyolultabb összefüggés esetén is -, ezt a félév későbbi részében mutatjuk be.)

Írjuk be a fenti összefüggést F-re a programkódba is! A szinusz függvény a sympy modul része, ezért a $\sin \alpha$ -t sp.sin(α) -ként programozhatjuk be. Fontos megjegyezni, hogy Pythonban a szorzásjeleket ki **kell** tenni. Nem írhatunk 2 sp.sin(α) -t a kódban, kell közé a $\star$: $2\star sp.sin(\alpha)$.

In [4]:

```
1 F = G/(2*sp.sin(α)) # az összefüggést eltároljuk az 'F' nevű változóban
2 F # megnézzük, hogy mi van az 'F' változóban
3 #(ennek az utasításnak a hatására csak akkor kapunk kimenetet, ha ez a cella
```

Out[4]:

$$\frac{G}{2\sin{(\alpha)}}$$

Tudjuk, hogy a huzal keresztmetszete:

$$A = \frac{d^2\pi}{4}.$$

Programozzuk be ezt is, az F-hez hasonló módon! Figyeljünk arra, hogy **Pythonban a hatványozás jele a** ** . A π ismét a sympy modul része, ezért sp.pi -ként adhatjuk meg.

In [5]:

```
A = d**2*sp.pi/4 # az összefüggést eltároljuk az 'A' nevű változóban
A # megnézzük, hogy mi van az 'A' változóban (ez csak akkor működik, ha ez a ce
```

Out[5]:

$$\frac{\pi d^2}{\Delta}$$

A normálerő és feszültség között az alábbi összefüggés áll fent:

$$\sigma = \frac{F}{A}.$$

Ebbe ha behelyettesítjük az F-re kapott összefüggést, akkor a következőt kaphatjuk:

$$\frac{G}{2\sin\alpha} = A\sigma_{meg}.$$

Ebből a keresett α szög:

$$\alpha = \arcsin \frac{G}{2A\sigma_{meg}}.$$

Az arcsin a sympy modul része, sp.asin() -ként érjük el.

In [6]:

```
1 α_megoldas = sp.asin(G/(2*A*σ_meg))
2 α_megoldas # nézzük meg, hogy mit kaptunk
```

Out[6]:

asin
$$\left(\frac{2G}{\pi d^2 \sigma_{meg}}\right)$$

Láthatjuk, hogy visszakaptunk az összefüggést, nem kaptunk numerikus eredményt, hiszen nem helyettesítettük be az adatokat.

Egy összefüggésbe behelyettesíteni az osszefugges.subs(regi,uj) szintaktikával tudunk, ahol regi az a változó, amelyet az uj-ra szeretnénk kicserélni. Ez esetünkben egy szimbolikus változó kicserélése egy numerikus értéket tároló változóra. Egy sorban több értéket is behelyettesíthetünk több .subs() utasítással.

In [7]:

```
\alpha_{\text{behely}} = \alpha_{\text{megoldas.subs}}(G,G_{\text{adat}}).subs(d,d_{\text{adat}}).subs(\sigma_{\text{meg}},\sigma_{\text{meg}}_{\text{adat}})
```

Ennél általában olvasatóbb egy alternatív szintaktika. Ebben a behelyettesítendő (regi,uj) párokat egy listában tároljuk el, majd a listát írjuk bele a .subs() -ba. Ez főként akkor előnyös, ha több kifejezésbe is be kell helyettesítenünk, hiszen a listát csak egyszer kell létrehozni.

In [8]:

```
adatok = [(G,G_adat),(d,d_adat),(σ_meg,σ_meg_adat)]
a_behely = α_megoldas.subs(adatok)
a_behely # megnézzük, hogy mit kapunk a behelyettesítés után
```

Out[8]:

$$a\sin\left(\frac{280}{513\pi}\right)$$

Láthatjuk, hogy most sem kaptunk számszerű eredményt. Ennek az oka, hogy a sympy egy szimbolikus csomag, ezért magától csak azokat az átalakításokat végzi el, amik matematikailag teljesen ekvivalensek. Azaz magától nem ad numerikus eredményt, hiszen a kerekítések és véges számú tizdesjegy miatt óhatatlanul sérülne a matematikai egzaktság.

Ilyenkor ki kell adni egy utasítást, hogy a kedvünkért mégis adjon numerikus eredményt. Az .evalf(N) utasítással értékelhetünk ki egy kifejezést N értékesjegyre. Az .evalf() nem olyan "függvény", mint amiket korábban használtunk, ezért a szintaktikája kifejezes.evalf() azaz a kiértékelendő dolog után írjuk.

Kíváncsiaknak: ez azért van így, mert az .evalf() önmagában nem létezik, nincsen sp.evalf() függvény. Az evalf() csak bizonyos típusokhoz - pontosabban osztályokhoz - kötötten létezik, mint azok saját magukon alkalmazható "függvénye". Ezt úgy precízen mondjuk, hogy az .evalf() ezeknek az osztályoknak metódusa. Mivel a Szilárdságtan tárgyhoz készült segédleteknek nem a programozási szaknyelv megtanítása a fő célja, ezért mi gyakran nem fogunk különbséget tenni a szövegben függvény és metódus között.

Értékeljük ki a kapott kifejezést 5 értékesjegyre! Az eredményt radiánban kapjuk, a sympy mindig radiánban számol.

```
In [9]:
```

```
1 α_behely.evalf(5)
```

Out[9]:

0.17462

A legegyszerűbben úgy kaphatunk ebből fokot, ha az ismert módon megszorozzuk $\frac{180}{\pi}$ -vel. Ezután írjuk ki az eredmény 5 értékesjegyre, fokban.

In [10]:

```
1 \alpha_{\text{fok}} = \alpha_{\text{behely*}180/\text{sp.pi}} # eltároljuk a beszorzott értéket az \alpha_{\text{fok}} változóbal 2 \alpha_{\text{fok.evalf}(5)} # kiírjuk az eredményt 5 értékesjegyre °-ban
```

Out[10]:

10.005

Megjegyzés: az eredményt elvileg akárhány értékesjegyre kiírhatnánk, ennek viszont sok értelme nincs a gyakrolatban. A különböző közelítések használata jó eséllyel nagyobb hibát okoz, mint hogy csak 5 értékesjegyre értékelünk ki. A jelen feldatban például elhanyagoltuk az acélhuzal saját súlyát.